

2025/2516

11.12.2025

DECYZJA RADY (UE) 2025/2516

z dnia 4 grudnia 2025 r.

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu Współpracy Celnej ustanowionego na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską a Turcją w odniesieniu do przyjęcia decyzji dotyczącej wzajemnego uznawania programu upoważnionych przedsiębiorców Unii oraz programu upoważnionych przedsiębiorców Republiki Turcji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Układ ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską a Turcją⁽¹⁾ (zwany dalej „układem o stowarzyszeniu”), został podpisany w Ankarze w dniu 12 września 1963 r. Określa on zakres i rodzaj stosunków w ramach stowarzyszenia. Przepisy dotyczące ostatniego etapu unii celnej UE–Turcja są określone w decyzji nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE–Turcja z dnia 22 grudnia 1995 r.⁽²⁾, która to decyzja weszła w życie dnia 31 grudnia 1995 r. (zwana dalej „decyzją nr 1/95”).
- (2) Rada Stowarzyszenia WE–Turcja (zwana dalej „Radą Stowarzyszenia”) została ustanowiona na mocy art. 6 układu o stowarzyszeniu. Zgodnie z art. 24 układu o stowarzyszeniu Rada Stowarzyszenia może podjąć decyzję o powołaniu komitetów wspierających ją w wykonywaniu zadań.
- (3) Decyzją nr 2/69 Rady Stowarzyszenia z dnia 15 grudnia 1969 r.⁽³⁾ (zwaną dalej „decyzją nr 2/69”) został ustanowiony Komitet Współpracy Celnej.
- (4) Art. 2 decyzji nr 2/69 stanowi, że Komitet Współpracy Celnej jest odpowiedzialny za zapewnienie współpracy administracyjnej między umawiającymi się stronami w celu prawidłowej i spójnej wykładni przepisów celnych zawartych w układzie o stowarzyszeniu oraz za wykonywanie wszelkich innych zadań w obszarze ceł, które Komitet Stowarzyszenia może mu powierzyć.
- (5) Zgodnie z art. 28 ust. 3 decyzji nr 1/95 Komitet Współpracy Celnej określa środki właściwe w celu wykonania przepisów celnych zawartych w tym artykule.
- (6) Poprzez wzajemne uznawanie odpowiednich programów partnerstwa handlowego, tj. programu upoważnionych przedsiębiorców (AEO) Unii i krajowego programu AEO Republiki Turcji (zwanej dalej „Turcją”), można znacznie zwiększyć bezpieczeństwo i ochronę oraz stworzyć ułatwienia dla międzynarodowego łańcucha dostaw.
- (7) Oba programy AEO opierają się na normach bezpieczeństwa uznanych na poziomie międzynarodowym i zalecanych przez Ramy norm na rzecz zabezpieczenia i ułatwienia handlu światowego, przyjęte przez Światową Organizację Celną w czerwcu 2005 r. (zwane dalej „ramami norm SAFE”).
- (8) Wzajemne uznawanie pozwoli umawiającym się stronom na przyznawanie ułatwień przedsiębiorcom, którzy zainwestowali w bezpieczeństwo łańcucha dostaw i zostali upoważnieni w ramach odpowiednich programów stron.

⁽¹⁾ Dz.U. L 361 z 31.12.1977, s. 29, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1964/732/oj.

⁽²⁾ Decyzja nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE–Turcja z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie wprowadzenia w życie ostatniego etapu unii celnej (Dz.U. L 35 z 13.2.1996, s. 1, ELI: [http://data.europa.eu/eli/dec/1995/1\(5\)/oj](http://data.europa.eu/eli/dec/1995/1(5)/oj)).

⁽³⁾ Decyzja nieopublikowana.

- (9) Wizyty na miejscu i wspólna ocena programów AEO w Unii oraz w Turcji wykazały, że normy, jakie należy spełniać dla celów bezpieczeństwa i ochrony, są ze sobą zgodne i prowadzą do osiągnięcia równoważnych wyników.
- (10) Na swoim posiedzeniu w 2026 r. lub w drodze procedury pisemnej, jeżeli umawiające się strony tak uzgodnią, Komitet Współpracy Celnej ma przyjąć decyzję dotyczącą wzajemnego uznawania programu AEO Unii (w części dotyczącej bezpieczeństwa) i programu AEO Turcji.
- (11) Należy ustalić stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w Komitecie Współpracy Celnej, ponieważ jego decyzja w sprawie wzajemnego uznawania programów AEO będzie miała skutki prawne,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Komitetu Współpracy Celnej ustanowionego na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską a Turcją w odniesieniu do przyjęcia decyzji dotyczącej w sprawie wzajemnego uznawania programu upoważnionych przedsiębiorców Unii oraz programu upoważnionych przedsiębiorców Republiki Turcji, opiera się na projekcie decyzji Komitetu Współpracy Celnej dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 grudnia 2025 r.

W imieniu Rady

Przewodniczący

T. DANIELSEN

PROJEKT

DECYZJA nr .../2026 KOMITETU WSPÓŁPRACY CELNEJ UE-TURCJA

z dnia ...

**dotycząca wzajemnego uznawania programu upoważnionych przedsiębiorców Unii Europejskiej
oraz programu upoważnionych przedsiębiorców Republiki Turcji**

KOMITET WSPÓŁPRACY CELNEJ,

UWZGLĘDNIAJĄC Układ ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską a Turcją podpisany w Ankarze w dniu 12 września 1963 r. ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1 i art. 7, oraz decyzję nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE-Turcja z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie wprowadzenia ostatniego etapu unii celnej ⁽²⁾, w szczególności art. 28 ust. 1 lit. c) i art. 28 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 2 ust. 1 układu ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską a Turcją, podpisanego w Ankarze dnia 12 września 1963 r. (zwanego dalej „układem o stowarzyszeniu”) stanowi, że „celem niniejszego układu jest promowanie stałego i zrównoważonego wzmacniania więzi handlowych i gospodarczych między Stronami”.
- (2) Art. 7 układu o stowarzyszeniu stanowi, że „Umawiające się Strony podejmują wszelkie właściwe środki ogólne lub szczególne w celu zapewnienia wykonania zobowiązań wynikających z niniejszego układu”.
- (3) Art. 28 ust. 1 lit. c) decyzji nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE-Turcja z dnia 22 grudnia 1995 r. (zwanej dalej „decyzją o unii celnej”) stanowi, że Republika Turcji (Turcja) ma przyjąć przepisy oparte na wspólnotowym kodeksie celnym i przepisach wykonawczych do niego w zakresie, między innymi, wprowadzania towarów na obszar unii celnej.
- (4) Art. 28 ust. 3 decyzji o unii celnej stanowi, że Komitet Współpracy Celnej określa środki właściwe w celu wykonania takiego przepisu.
- (5) Poprzez wzajemne uznawanie odpowiednich programów partnerstwa handlowego, tj. programu upoważnionych przedsiębiorców (AEO) Unii i krajowego programu AEO Turcji, można znacznie zwiększyć bezpieczeństwo i ochronę oraz stworzyć ułatwienia dla międzynarodowego łańcucha dostaw.
- (6) Oba programy AEO opierają się na normach bezpieczeństwa uznanych na poziomie międzynarodowym i zalecanych przez Ramy norm na rzecz zabezpieczenia i ułatwienia handlu światowego, przyjęte przez Światową Organizację Celną w czerwcu 2005 r. („ramy norm SAFE”).
- (7) Wzajemne uznawanie pozwoli umawiającym się Stronom na przyznawanie ułatwień przedsiębiorcom, którzy zainwestowali w bezpieczeństwo łańcucha dostaw i zostali upoważnieni na podstawie odpowiednich programów Stron.
- (8) Wizyty na miejscu i wspólna ocena programów AEO w Unii oraz w Turcji wykazały, że normy, jakie należy spełniać dla celów bezpieczeństwa i ochrony, są ze sobą zgodne i prowadzą do osiągnięcia równoważnych wyników.
- (9) Decyzja nr 2/69 Rady Stowarzyszenia UE-Turcja z dnia 15 grudnia 1969 r. ustanawiająca Komitet Współpracy Celnej ⁽³⁾, a w szczególności jej art. 2, stanowi, że Komitet Współpracy Celnej jest odpowiedzialny za zapewnienie współpracy administracyjnej między umawiającymi się stronami w celu prawidłowej i spójnej wykładni postanowień dotyczących spraw celnych zawartych w układzie o stowarzyszeniu oraz za wykonywanie wszelkich innych zadań w obszarze cel, które Komitet Stowarzyszenia może mu powierzyć,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

⁽¹⁾ Dz.U. WE L 361 z 31.12.1977, s. 29, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1964/732/oj.

⁽²⁾ Dz.U. WE L 35 z 13.2.1996, s. 1, ELI: [http://data.europa.eu/eli/dec/1995/1\(5\)/oj](http://data.europa.eu/eli/dec/1995/1(5)/oj).

⁽³⁾ Decyzja nieopublikowana.

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszej decyzji Unia Europejska (Unia) i Republika Turcji (Turcja) zwane są indywidualnie „Stroną” lub łącznie „Stronami” i stosuje się następujące definicje:

- 1) „Organ celny” oznacza organ celny państwa członkowskiego Unii lub organ celny Turcji, określane dalej zbiorczo jako „organy celne”;
- 2) „Przedsiębiorca” oznacza osobę zaangażowaną w międzynarodowe przemieszczanie towarów;
- 3) „Dane osobowe” oznaczają wszelkie informacje o zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osobie fizycznej („osobie, której dane dotyczą”); możliwa do zidentyfikowania osoba fizyczna to osoba, którą można bezpośrednio lub pośrednio zidentyfikować, w szczególności na podstawie identyfikatora takiego jak imię i nazwisko, numer identyfikacyjny, dane o lokalizacji, identyfikator internetowy lub jeden bądź kilka szczególnych czynników określających fizyczną, fizjologiczną, genetyczną, psychiczną, ekonomiczną, kulturową lub społeczną tożsamość osoby fizycznej;
- 4) „Program” oznacza:
 - a) w Unii: status upoważnionego przedsiębiorcy Unii (AEO) w zakresie bezpieczeństwa i ochrony przyznany zgodnie z art. 38 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ⁽⁴⁾;
 - b) w Turcji: program AEO przyznany na podstawie art. 5/A kodeksu celnego (nr 4458) ⁽⁵⁾ i rozporządzenia w sprawie ułatwień w procedurach odprawy celnej ⁽⁶⁾;
- 5) „Uczestnicy programu” oznaczają łącznie przedsiębiorców posiadających status AEO w Unii i przedsiębiorców posiadających status uczestnika w Turcji, o których mowa w pkt 4.

Artykuł 2

Wzajemne uznawanie i wykonywanie niniejszej decyzji

1. Programy Unii i Turcji są wzajemnie uznawane za zgodne ze sobą, a odpowiednie przyznane statusy AEO są wzajemnie uznawane.
2. Strony wykonują niniejszą decyzję za pośrednictwem swoich odpowiednich organów celnych.

Artykuł 3

Zgodność

1. Organy celne współpracują w celu utrzymania zgodności między swoimi programami, w szczególności w odniesieniu do takich kwestii, jak:
 - a) procedury ubiegania się o przyznanie statusu AEO i uczestnika programu;
 - b) ocena wniosków;
 - c) przyznawanie statusu AEO i uczestnika programu;
 - d) zarządzanie, monitorowanie, zawieszanie, ponowna ocena oraz cofnięcie statusu AEO i uczestnika programu;
 - e) promowanie współpracy między organami celnymi i organami ds. ochrony środowiska w celu promowania zgodności statusu AEO i uczestnika programu z międzynarodowymi normami środowiskowymi.
2. Strony zapewniają, aby ich programy partnerstwa handlowego funkcjonowały zgodnie z odpowiednimi ramami norm SAFE.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (wersja przekształcona) (Dz.U. UE L 269 z 10.10.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. Republiki Turcji 23866 z 4.11.1999, s. 9-69 (wersja przekształcona Dz.U. 27281 z 7.7.2009).

⁽⁶⁾ Dz.U. Republiki Turcji 28524 z 10.1.2013, s. 11–59.

Artykuł 4**Korzyści**

1. Każdy z organów celnych przyznaje uczestnikom programu organu celnego drugiej Strony korzyści porównywalne do tych, jakie przysługują uczestnikom jego programu.
2. Korzyści, o których mowa w ust. 1, obejmują:
 - a) mniejszą liczbę kontroli związanych z bezpieczeństwem i ochroną: każdy z organów celnych przychylnie uwzględni status uczestnika programu przyznany przez organ celny drugiej Strony w swojej ocenie ryzyka w celu ograniczenia inspekcji lub kontroli oraz w innych środkach związanych z bezpieczeństwem i ochroną;
 - b) przyznawanie pierwszeństwa kontroli przesyłek objętych wywozowymi lub przywozowymi deklaracjami skróconymi i zgłoszeniami tranzytowymi, które zawierają takie same elementy danych jak wymagane w przypadku wywozowych lub przywozowych deklaracji skróconych, składanymi przez uczestnika programu, jeżeli organ celny podejmie decyzję o przeprowadzeniu kontroli;
 - c) uznawanie statusu partnerów biznesowych w procedurze ubiegania się o przyznanie statusu: każdy z organów celnych uwzględni status uczestnika programu przyznany przez organ celny drugiej Strony w celu traktowania uczestnika programu jako pewnego i bezpiecznego partnera przy ocenie wymogów partnerów biznesowych w odniesieniu do osób wnioskujących o przyznanie statusu w ramach swojego programu;
 - d) mechanizm ciągłości działania: organy celne obu Stron dążą do stworzenia mechanizmu ciągłości działania, aby reagować na zakłócenia przepływów handlowych spowodowane wzrostem poziomu zagrożenia, zamknięciem granic lub klęskami żywiołowymi, sytuacjami niebezpiecznymi lub innego rodzaju poważnymi zdarzeniami, co ma przysłużyć się w miarę możliwości do usprawnienia i przyspieszenia obsługi priorytetowych ładunków związanych z uczestnikami programu przez organy celne.
3. W następstwie procedury przeglądu, o której mowa w art. 7 ust. 5, organ celny każdej ze Stron może przyznać – we współpracy z innymi organami rządowymi na swoim terytorium – dalsze korzyści będące ułatwieniami, które mogą obejmować usprawnienia procedur oraz, w miarę możliwości, większą przewidywalność przemieszczania na granicy, np. poprzez ustanowienie pasów szybkiego ruchu na granicach lądowych.
4. Każdy z organów celnych:
 - a) może zawiesić korzyści przyznane na podstawie niniejszej decyzji uczestnikowi programu organu celnego drugiej Strony jedynie z należycie uzasadnionych powodów równoważnych tym, które spowodowałyby zawieszenie uczestnika programu w ramach jego programu, na przykład w przypadku stwierdzenia, że uczestnik programu brał udział w incydencie związanym z bezpieczeństwem i ochroną;
 - b) za pośrednictwem właściwych służb Komisji Europejskiej informuje, w rozsądnym terminie, organ celny drugiej Strony o zawieszeniu dokonanym na podstawie lit. a) oraz o powodach zawieszenia.
5. Każdy z organów celnych, kiedy uzna to za stosowne, zgłasza organowi celnemu drugiej Strony za pośrednictwem właściwych służb Komisji Europejskiej nieprawidłowości dotyczące uczestników programu drugiej Strony w celu zapewnienia przeprowadzenia natychmiastowej analizy stosowności korzyści i statusu przyznanych przez organ celny drugiej Strony.
6. Dla większej pewności niniejsza decyzja nie uniemożliwia Stronie ani organowi celnemu zwrócenia się o informacje w trybie wzajemnej pomocy administracyjnej, o której mowa w załączniku 7 do decyzji w sprawie unii celnej lub innych właściwych instrumentów między Stronami lub między organami celnymi.

Artykuł 5**Wymiana informacji i komunikacja**

1. Strony usprawniają swoją komunikację w celu skutecznego wdrażania niniejszej decyzji poprzez:
 - a) przekazywanie sobie nawzajem informacji na temat uczestników swoich programów, zgodnie z ust. 3;
 - b) dostarczanie sobie nawzajem terminowo aktualnych informacji na temat funkcjonowania i rozwoju swoich programów;

- c) wymianę informacji dotyczących polityki i tendencji w zakresie bezpieczeństwa łańcucha dostaw; oraz
 - d) zapewnienie skutecznej komunikacji za pośrednictwem właściwych służb Komisji Europejskiej oraz organu celnego Turcji w celu poprawy praktyk zarządzania ryzykiem w zakresie bezpieczeństwa łańcucha dostaw.
2. Wymiana informacji i komunikacja w ramach niniejszej decyzji odbywa się między właściwymi służbami Komisji Europejskiej i organem celnym Republiki.
 3. Po uzyskaniu zgody uczestnika swojego programu każda ze Stron przesyła drugiej Stronie następujące dane uczestnika programu:
 - a) imię i nazwisko/nazwa;
 - b) adres;
 - c) status uczestnika, tj. upoważniony, zawieszony, cofnięty lub unieważniony;
 - d) data zatwierdzenia lub pozwolenia, jeżeli jest dostępna;
 - e) niepowtarzalny numer identyfikacyjny (np.: numer EORI lub AEO); oraz
 - f) inne szczegółowe informacje, które mogą zostać wspólnie określone przez Strony na piśmie, z zastrzeżeniem – w stosownych przypadkach – wszelkich niezbędnych gwarancji.
 4. Informacje, o których mowa w ust. 3 lit. c) nie obejmują powodów zawieszenia, cofnięcia lub unieważnienia.
 5. Strony dokonują wymiany informacji, o których mowa w ust. 3, w sposób systematyczny w formie elektronicznej.
 6. Każdy z organów celnych może wskazać krajowe punkty kontaktowe w celu rozwiązywania wszelkich problemów związanych z odprawą towarów uczestników programu.

Artykuł 6

Ochrona danych

1. Każdy z organów celnych wykorzystuje dane osobowe na mocy niniejszej decyzji tylko wówczas, gdy jest to konieczne i tylko w zakresie niezbędnym do wykonania niniejszej decyzji, w tym do monitorowania i sprawozdawczości.
2. Każdy z organów celnych uzyskuje od przekazującego organu celnego, który przesłał informacje (zwany dalej „przekazującym organem celnym”) uprzednią pisemną zgodę na wykorzystanie tych informacji do innych celów. Wykorzystanie informacji w ten sposób podlega ograniczeniom nałożonym przez ten organ.
3. Niezależnie od postanowień ust. 2 organ celny, który otrzymał informacje na podstawie niniejszej decyzji (zwany dalej „otrzymującym organem celnym”) może wykorzystać te informacje w każdym postępowaniu sądowym lub administracyjnym wszczętym w związku z naruszeniem przepisów jego prawa celnego, w tym w swoich aktach dowodowych, sprawozdaniach i zeznaniach. Przed takim wykorzystaniem otrzymujący organ celny powiadamia o tym przekazujący organ celny.
4. Każdy z organów celnych stosuje następujące minimalne zabezpieczenia w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych otrzymanych od organu celnego drugiej Strony:
 - a) dane osobowe muszą być przetwarzane zgodnie z prawem, rzetelnie i w sposób przejrzysty dla uczestnika programu, którego dane dotyczą;
 - b) dane osobowe muszą być gromadzone i przetwarzane w konkretnym, wyraźnym i prawnie uzasadnionym celu związanym z wykonaniem niniejszej decyzji i nie mogą być dalej przetwarzane przez przekazujący organ celny ani otrzymujący organ celny w sposób niezgodny z tym celem;
 - c) dane osobowe muszą być prawidłowe i aktualne;
 - d) dane osobowe muszą być przechowywane w formie umożliwiającej identyfikację uczestnika programu przez okres nie dłuższy niż jest to niezbędne do celu, w jakim zostały zgromadzone lub w jakim są przetwarzane;

- e) informacje otrzymane na podstawie niniejszej decyzji muszą być przetwarzane w sposób zapewniający odpowiednie bezpieczeństwo danych osobowych, z uwzględnieniem szczególnych zagrożeń związanych z przetwarzaniem, w tym ochrony przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, przy użyciu odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych; otrzymujący organ celny podejmuje odpowiednie kroki, by zaradzić wszelkim naruszeniom ochrony danych, i bez zbędnej zwłoki powiadamia o takim naruszeniu przekazujący organ celny;
- f) zarówno przekazujący organ celny, jak i otrzymujący organ celny podejmują w razie potrzeby wszelkie uzasadnione kroki w celu bezzwłocznego zapewnienia sprostowania lub usunięcia danych osobowych, w przypadku gdy ich przetwarzanie nie jest zgodne z niniejszym artykułem, zwłaszcza w przypadku gdy nie są one adekwatne, stosowne, prawidłowe lub gdy wykraczają poza cel ich przetwarzania. Obejmuje to także powiadomienie organu celnego drugiej Strony o wszelkich przypadkach sprostowania lub usunięcia danych;
- g) na żądanie otrzymujący organ celny informuje przekazujący organ celny o wykorzystaniu przekazanych danych oraz o wdrożeniu zabezpieczeń w odniesieniu do tych danych;
- h) organy celne przekazujące i otrzymujące dane osobowe są zobowiązane do prowadzenia pisemnego rejestru przekazywanych i otrzymywanych danych osobowych;
- i) uczestnikom programu, z zastrzeżeniem niezbędnych i proporcjonalnych ograniczeń ustanowionych prawem w celu ochrony ważnego interesu publicznego, przysługuje prawo otrzymywania informacji na temat przetwarzania ich danych osobowych, dostępu do nich oraz sprostowania lub usunięcia nieprawidłowych lub przetwarzanych niezgodnie z prawem danych;
- j) w przypadku naruszenia wyżej wymienionych zabezpieczeń uczestnicy programu mają prawo, bez uszczerbku dla jakichkolwiek innych administracyjnych lub pozasądowych środków ochrony prawnej, do skutecznego środka ochrony prawnej przed sądem.
5. Każdy z organów celnych niezwłocznie powiadamia organ celny drugiej Strony, jeżeli stwierdzi, że informacje przesłane organowi celnemu drugiej Strony są nieprawidłowe, niekompletne lub niewiarygodne, lub jeżeli ich otrzymanie lub dalsze wykorzystywanie jest sprzeczne z niniejszą decyzją.
6. Każdy z organów celnych zapewnia uczestnikom programu, w odniesieniu do ich danych osobowych, dostęp do administracyjnych środków odwoławczych lub kontroli sądowej niezależnie od ich obywatelstwa lub kraju zamieszkania.
7. Organy celne publikują informacje w celu poinformowania uczestników programu o przysługujących im możliwościach w zakresie administracyjnych środków odwoławczych lub kontroli sądowej.
8. Przestrzeganie niniejszego artykułu przez każdy z organów celnych podlega nadzorowi ze strony ich właściwego niezależnego organu, który zapewnia kontrolę oraz to, aby skargi dotyczące przypadków nieprzestrzegania zasad przetwarzania informacji były przyjmowane i badane, by udzielano na nie odpowiedzi oraz by skutkowały podjęciem odpowiednich działań naprawczych. Organami tymi są:
- a) w Unii: Europejski Inspektor Ochrony Danych lub jego następcą oraz organy ochrony danych w państwach członkowskich;
- b) w Turcji: Urząd Ochrony Danych Osobowych (KVKK) Republiki Turcji.

Article 7

Wykonanie, konsultacje, monitorowanie i przegląd

1. Strony rozstrzygają wszelkie kwestie związane z wykonaniem niniejszej decyzji w drodze konsultacji w ramach Komitetu Współpracy Celnej.
2. Obie Strony ściśle współpracują w zakresie wykonania niniejszej decyzji i regularnie monitorują tę kwestię poprzez okresowe wspólne wizyty monitorujące na miejscu w celu określenia potencjalnych mocnych i słabych stron programów obu Stron.
3. W szczególności obie Strony ściśle współpracują w zakresie wykonania art. 3 i będą informować się wzajemnie o wszelkich aktualizacjach lub zmianach w swoich programach, oceniają, czy zmiany te mogą wpłynąć na zgodność programów obu Stron ze sobą, w tym poprzez wspólne wizyty monitorujące na miejscu, oraz, w razie potrzeby, podejmą środki w celu zapewnienia ciągłej zgodności programów.

4. Obie Strony ściśle współpracują, aby zapewnić stosowanie niniejszej decyzji przez uczestników programu.
5. Komitet Współpracy Celnej przeprowadza regularne przeglądy wykonania niniejszej decyzji. Przeglądy te mogą obejmować w szczególności:
 - a) wymianę poglądów na temat wymienianych informacji i korzyści, o których mowa w art. 4, przyznawanych uczestnikom programu, w tym wszelkich przyszłych informacji lub korzyści AEO;
 - b) wymianę poglądów na temat szczegółów zarządzania statusem AEO, np. monitorowania, ponownej oceny, zawieszenia i cofnięcia;
 - c) wymianę poglądów na temat postanowień dotyczących bezpieczeństwa, takich jak protokoły, które mają być stosowane w trakcie poważnych incydentów bezpieczeństwa lub po takich incydentach (wznowienie działalności), lub w przypadku gdy okoliczności uzasadniają zawieszenie wzajemnego uznawania;
 - d) badanie zawieszenia korzyści, o których mowa w art. 4;
 - e) przegląd wykonania art. 6; oraz
 - f) wszelkie zmiany w programach Stron.

Artykuł 8

Postanowienia końcowe

1. Komitet Współpracy Celnej może zmienić niniejszą decyzję. Zmiana wchodzi w życie zgodnie z procedurą określoną w art. 9.
2. Strona może w każdej chwili zawiesić współpracę na podstawie niniejszej decyzji, przekazując drugiej Stronie pisemne powiadomienie z 30-dniowym wyprzedzeniem. Niezależnie od zawieszenia współpracy na podstawie niniejszej decyzji organy celne obu Stron cały czas przestrzegają art. 6 w celu zapewnienia ochrony informacji.
3. Każda ze Stron może w każdej chwili wypowiedzieć niniejszą decyzję poprzez powiadomienie drugiej Strony kanałami dyplomatycznymi. Niniejsza decyzja przestaje obowiązywać 30 dni po otrzymaniu pisemnego wypowiedzenia od drugiej Strony. Niezależnie od wypowiedzenia niniejszej decyzji organy celne cały czas przestrzegają art. 6 w celu zapewnienia ochrony informacji.
4. W przypadku wypowiedzenia każda ze Stron ma prawo zażądać, aby informacje, które przekazała, wraz z kopiami zapasowymi, zostały zwrócone Stronie przekazującej lub usunięte w całości. Strona odpowiedzialna za usunięcie poświadcza drugiej Stronie usunięcie informacji. Do czasu usunięcia lub zwrotu informacji Strona otrzymująca nadal zapewnia zgodność z art. 6. W przypadku gdy przepisy lokalne mające zastosowanie do Strony otrzymującej zabraniają zwrotu lub usunięcia przekazanych informacji, Strona otrzymująca gwarantuje, że będzie nadal zapewniać zgodność z art. 6 i będzie przetwarzać te informacje wyłącznie w zakresie i przez okres wymagany przez to przepisy lokalne.

Artykuł 9

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym Strony powiadomiły się wzajemnie o zakończeniu własnych procedur niezbędnych do jej wejścia w życie.

Sporządzono w dnia ...

W imieniu Komitetu Współpracy Celnej
Przewodniczący / Przewodnicząca